

به لوبولهای کبد، فیبروز و اسکارینگ نواحی وسیعی از کبد، انسداد ناقص و یا کامل مجرای صفراء، تغیرات دئنراتیو، نفوذ چربی در بافت کبد و آرتربولواسکلروز دیده شده است (تصاویر ۱ تا ۳).

بحث

فاسیولا یکی از ترماتودهای کبدی بسیار بیماری‌زاست که از گوسفندها، بز، گاو، الاغ، گاموییش، گراز و انسان در ایران گزارش شده است (۱). تردد شتر در مرانع مشرک با سایر نشخوارکنندگان و تغذیه از این مرانع وجود این انگل در کشورهای عربی و همسایه ایران مانند عراق (۶) مصر (۹) اردن (۷) هندوستان (۸)، تردد و مبادله شتر بین ایران و کشورهای همسایه زمینه ساز ابتلای شترهای ایران به فاسیولا می‌باشد که بر اساس نتایج این بررسی برای اولین بار وجود این انگل در شتر و ضایعات کبدی ناشی از آن گزارش می‌شود. در بازرسی کبد ۴۹۰ نفر شتر ذبح شده در کشتارگاه صنعتی مشهد، ۲۶ کبد (۵/۳ درصد) مبتلا به فاسیولا هیاتیکا بودند. طبق گزارش‌های منتشر شده درصد آلدگی شترها در عراق به فاسیولا مانند ایران ۵/۳ درصد (۶)، در اردن ۳ درصد (۷) و در مصر ۱۴/۱ درصد (۹) می‌باشد. در یک گزارش فاسیولا هیاتیکابه طور کلی جزء فهرست انگلهای نشخوارکنندگان افغانستان از جمله شتر گزارش شده است. بر اساس درصد آلدگی (۵/۳ درصد) و میانگین تعداد کرم در حیوانات آلدود (۰/۰۲۲) (۱ عدد)، آلدگی شترهای آزمایش شده به فاسیولا مختصر می‌باشد چون پیرامون تأثیر فاسیولا بر روی فرآورده‌های شتر اطلاعی وجود ندارد، نمی‌توان درباره اثر این میزان آلدگی حتی در ایجاد فرم تحت درمانگاهی اظهار نظر کرد ولی با توجه به ضایعات کبدی و جدا کردن ۹۲ و ۷۵ فاسیولا بالغ از دو نفر شتر، باید درمان شترهای آلدود مورد توجه قرار گیرد. در یک بررسی انجام گرفته توسط Higgin در سال ۱۹۸۳ نشان داده شد که فاسیولیازیس شتر در کشورهای پرورش دهنده این حیوان حاد نبوده و در صورت چرای این حیوان در نواحی باتلاقی و مرطوب تولید می‌شود. فاسیولا موجود در شترهای آزمایش شده با توجه به شکل ظاهری ساختمان داخلی، ابعاد کرم بالغ و ابعاد تخم کرم و مقایسه این مشخصات با فاسیولا های جدا شده از سایر نشخوارکنندگان فاسیولا هیاتیکا تشخیص داده شد البته گونه غالب فاسیولا ای سایر نشخوارکنندگان ایران نیز فاسیولا هیاتیکا است (۴). طبق گزارش‌های موجود، فاسیولا هیاتیکا در شترهای اردن (۷) و مصر (۹) گزارش شده است اگرچه گونه غالب در مصر فاسیولا ژیگاتیکا می‌باشد.

بررسی آماری نشان داد که رابطه معنا داری بین سن، جنس و آلدگی با فاسیولا وجود ندارد، اگرچه گزارش منتشر نشده‌ای درباره اینمنی زایی شتر در برابر آلدگی با فاسیولا وجود ندارد ولی طبق یافته‌های بررسی حاضر بر روی شتر مانند گوسفند اینمنی در برایر فاسیولیازیس بوجود نمی‌آید زیرا از ۳۶ نفر شتر آلدود ۲۴ نفر آنها ۳-۶ ساله و بیشترین تعداد آلدود در این گروه سنی قرار داشتند.

ضایعات آسیب شناسی ناشی از فاسیولا در کبدهای آلدود شبیه ضایعات ایجاد شده توسط فاسیولا ای بالغ در سایر نشخوارکنندگان (۴) است ضایعات آسیب شناسی کبد شترهای آلدود به فاسیولا ژیگاتیکا در مصر (۱۱) مشابه یافته‌های بررسی حاضر بوده و ضایعاتی از قبیل ضخیم شدن جدار مجرای صفراء، هیپرپلازی بافت پوششی مجرای، انساع مجرای صفراء، نفوذ سلولهای آمامی، افزایش بافت فیبروزی و نکروز پارانشیم کبد و... گزارش گردیده است اگرچه در بررسی حاضر آرتربولواسکلروزیس دیده شد که تا کنون در

صنعتی مشهد انجام گرفت مجموعاً کبد ۴۹۰ نفر شتر از نظر آلدگی به فاسیولا در بازرگانی جاری کشتارگاهی مورد آزمایش قرار گرفت. سن و جنس شترها یادداشت می‌گردید تا با استفاده از آزمون آماری مرتب کاری رابطه بین این دو متغیر و آلدگی به فاسیولا تعیین گردد. ابتدا کبدها در سطح شکمی چندین شکاف داده می‌شد و با فشار دست در دو طرف شکاف در صورتی که انگلی در مجرای صفراء بود از آن خارج می‌گردید. کبدهای آلدود به قطعاتی به ابعاد ۱۶×۳ سانتیمتر تقسیم می‌شدند و در طشت حاوی آب و لرم آنقدر فشرده می‌شدند تا له شوند، قطعات بزرگ را خارج کرده و باقیمانده در طشت را درون الک ۱۰۰ چشمده در اینچ که زیر آن الک ۳۰۰ چشمده در اینچ قرار داشت صاف می‌گردید از اولین الک فاسیولاها و از محتویات الک ۳۰۰ پس از شستشوی محتویات آن در یورین گلاس، تخم فاسیولا جدا می‌گردید. بر اساس ساختمان فاسیولا های بالغ پس از رنگ آمیزی با استوکارمن و اندازه گیری ابعاد ۲۰ کرم بالغ و ۲۰ تخم کرم، گونه آن تعیین گردید. قبل از قطعه قطعه کردن کبدهای آلدود از نواحی آلدود تکه هایی به ابعاد ۵ میلیمتر با اسکالپل تیز بریده می‌شد و در فرمالین ۱۰ درصد حفظ می‌گردید. پس از قطعه کردن کبدهای آلدود از نواحی آلدود تکه هایی به ابعاد ۵ میلیمتر با اسکالپل تیز بریده می‌شد و در فرمالین ۱۰ درصد حفظ پروسسینگ (آب گیری در الکل، شفاف سازی در گزینل و آگوشتگی با پارافین) و قرار دادن در قالب‌های پارافینی مقاطعی به ضخامت ۵ میکرون از آن گرفته شود و پس از رنگ آمیزی مقاطع با هماتوکسیلین- اثوزین و مونته کردن روی لام ضایعات آسیب شناسی ناشی از انگل مطالعه شود.

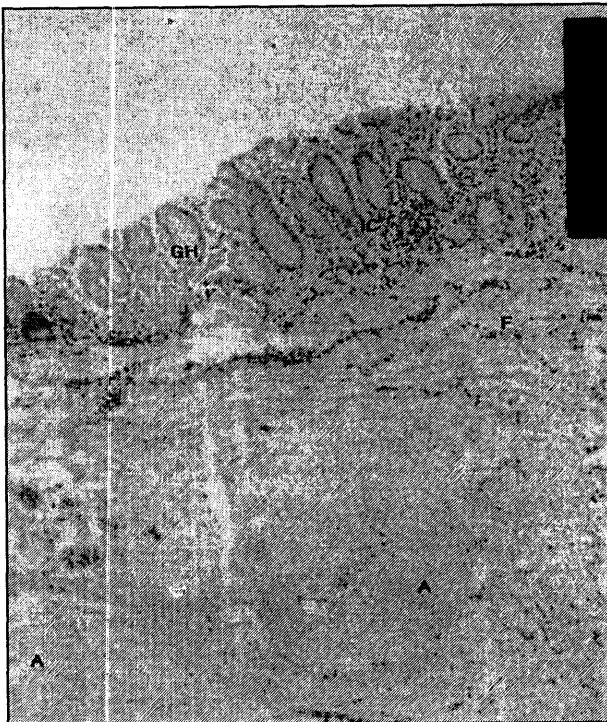
نتایج

ضمن بررسی متدائل در کشتارگاه صنعتی مشهد کبد ۴۹۰ نفر شتر از نظر آلدگی به فاسیولا آزمایش شد نتایج حاصل در جدول ۱ خلاصه شده است.

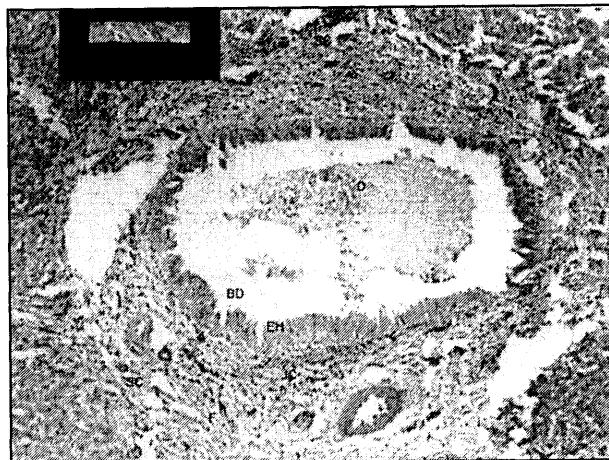
اطلاعات جدول ۱	حکای از مختصر بودن درصد آلدگی و میانگین تعداد کرم در حیوانات آلدود می‌باشد اگرچه در دو مورد، ۷۵ و ۹۲ عدد کرم از کبدهای آزمایش شده جدا گردید.
سن شترهای آزمایش شده بین ۱-۷ سال بود و کمترین توزیع فراوانی (۴ نفر) در یک سالگی و حداقل آن (۵۸/۴ درصد) در گروه سنی ۴ و ۵ سالگی وجود داشت. آزمون مرتع کای نشان داد که رابطه ای معنادار بین سن و آلدگی وجود ندارد و ضمناً از ۴۹۰ شتر آزمایش شده ۲۱۹ نفر نزو و ۲۷۱ نفر ماده بودند. بررسی آماری نشان داد که بین جنس و آلدگی نیز رابطه معناداری وجود ندارد. میانگین طول و عرض ۲۰ کرم بالغ فاسیولا ای جدا شده از شتر به ترتیب تخم تازه آن به ترتیب ۱۴/۲±۲/۲۲ و ۲۲/۳۲±۲/۷۹ عدد تخم زاده آن به ترتیب ۱۰/۹±۱۶۱ و ۱۰/۷۸±۸/۶۲ میکرون بود.	در بررسی مقاطع میکروسکوپی تهیه شده در کبدهای آلدود به فاسیولا، نکروز، پرخونی و خونریزی پارانشیم، نفوذ سلولهای آمامی بیوژه تک هسته ایها، التهاب مزمن مجرای صفراء و التهاب توام این مجرایها و پارانشیم کید، اروزیون و نکروز ای تلیوم مجرای صفراء و وجود سلولهای تک هسته ای در رافت پوششی هیپر پلاستیک مجرای صفراء، هیپرپلازی پاپیلار اپی تلیوم مجرای صفراء، هیپر پلازی غدد موکوسی، فیبروز و ضخیم شدن بافت اطراف مجرای صفراء انساع مجرای صفراء، گسترش اسکارینگ از اطراف مجرای صفراء
جدول ۱- توزیع فراوانی فاسیولا در ۴۹۰ نفر شتر مطالعه شده	

وضع کبدهای آزمایش شده	فراوانی	آلدگی %	میانگین تعداد کرم	طیف تعداد فاسیولا
آلدود	۲۶	۵/۳	۱۰/۲۲	۱-۹۲
سالم	۴۶۴	۹۴/۷	—	—

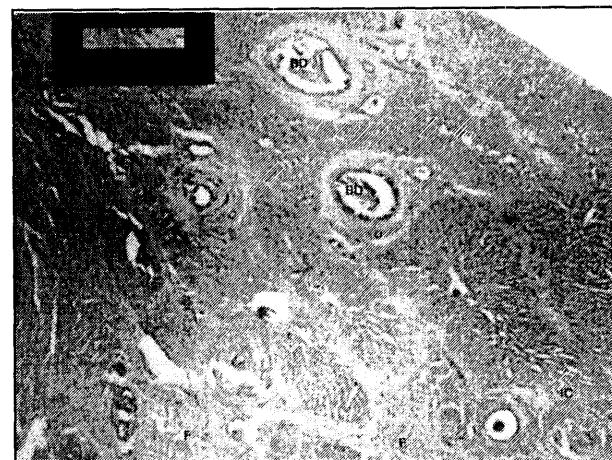

تصویر ۲- قسمتی از دیواره مجرای صفوایی با درشت نمایی زیاد دیده می شود (B.D). به هیپرپلازی غدد (GH) . نفوذ سلولهای آماسی در لایه لای عدد و بافت پوششی مجرای صفوایی (I.C) و همچنین به فیبروز بسیار وسیع اطراف مجرای صفوایی (F) ؛ ضخیم شدن دیواره آتریولها (آتریولواسکروز) (A) توجه شود.

تصویر ۱- یک مجرای صفوایی در وسط در فضای یورت دیده می شود (D.B) . به فیبروز وسیع در اطراف مجرای توجه کنید (F). هیپرپلازی بافت پوششی (E.H) . انسداد ناقص مجرای (O) ، و انساع مجرای صفوایی توجه کنید (B.D) . نفوذ سلولهای آماسی در اطراف مجرای صفوایی مشاهده می شود (I.C) . گسترش اسکارینگ از اطراف مجرای صفوایی به لوبلهای کبدی و اسکارینگ نواحی وسیعی از کبد (S.C) مشاهده می شود.

تصویر ۳- نکروز پارانشیم کبدی و فیبروز وسیع در پارانشیم کبدی (F) . نفوذ سلولهای آماسی تک هسته ای (I.C) (کولانزیوحبات) انساع مجرای صفوایی قابل مشاهده است (B.D).

- References**
۱. اسلامی، ع.. نیری راد، م.. صالحی، م.ر. و فیضی، ع. (۱۳۵۵): بررسی ترماتودهای کبدی نشخوارکنندگان در کشتارگاه تهران. ناده دانشکده دامپزشکی، ۳۲-۳۰، صفحه: ۲۱-۳۰.
  ۲. اسلامی، ع. و نادعلیان، م.ق. (۱۳۶۶): گزارشی درباره آلودگی تک سمیها به کرمهای پهن در ایران. مجله دانشکده دامپزشکی، ۴۲-۳۸، صفحه: ۳۳-۳۸.
  ۳. اسلامی، ع. و زمانی هرگلانی، ی. (۱۳۶۸): بررسی کشتارگاهی آلودگیهای کرمی گاویمیش در ایران. مجله دانشکده دامپزشکی، ۲، صفحه: ۲۵-۳۴.
  ۴. اسلامی، ع. (۱۳۷۷): کرم شناسی دامپزشکی جلد اول ترماتودها. انتشارات دانشگاه تهران، ۵۰.
  ۵. یادگاری، د.. فرقان پرست، ک. و آسمار، م. (۱۳۶۹): گزارش اپی دمی فاسیولیازیس در استان گیلان. خلاصه مقالات اولین کنگره سراسری بیماریهای انگلی در ایران ۲۰-۲۲ آذر ۱۳۶۹ دانشگاه علوم پزشکی گیلان.
  6. Al - Khalidi, NW., Hassan, M.A. and Al - Taee, A.F. (1990): Faecal Incidence of *Fasciola* sp. And *Eurytrema pancreaticum* egg in camel (*Camelus dromedarius*) in Iraq. J. Vet. Parasitol. 4, 1: 75-79.
  7. Al - Qudeh, K.M., Sharif, I.A.Al- Rawashdeh, o.f. and Al-Ani, F.K. (1999): Efficacy of closantel plus albendazole liquid suspension against natural infection of gastrointestinal parasites of camels . Vet Parasitol. 2: 173-178.
  8. Bhalevao, G.D. (1935): Helminth parasites of domesticated animanls in India monograph 6, The Imperial Council of Agriculture (Research) Management publication, Delhi.

9. Eid-Raa, EL., Mahdy, M.M., Hamouda, M.A. and Darwish, F.M.M. (1998): Some studies on parasitic liver infestation of camels in Egypt, Assiut Vet . Med, 38: 76, 121-137.
10. Eslami. A. and Farsad - Hamdi, S. (1999): Helminth parasites of wild boar, *Sus scrofa* , in Iran. J. wild. Dis. 28, 2: 318-319.
11. Fahmy, M.F.M. and AL-Allar,S.R. (1990): Palthological study on fascioliasis in camel and solipeds. Egyptian J.Comp. Path. Cli –Path. 3, 2: 285-291.
12. Higgin,S. A.J. (1983): Observation on the diseases of the Arabian Camel(*Camelus dromedarius*) and their control. Vet. Bull. PP:1090-1100.
13. Mirzayans, A. and Halim, R. (1980): Parasitic infections of *Camelus dromedarius* from Iran. Bull. Soc. Path. Exo, 4: 442-445.

